

Országgyűlési képviselő

Iromány száma: **K/13628.**

Benyújtás dátuma: **2020-11-09 15:29**

Parlex azonosító: **1JDYFXYP0001**

Címzett: **Kövér László, az Országgyűlés elnöke**

Benyújtó: **Varju László (DK)**

Tisztelt Elnök Úr!

Az Alaptörvény 7. cikk (1)-(2) bekezdése, valamint az Országgyűlésről szóló 2012. évi XXXVI. törvény 42. § (8) bekezdése alapján írásbeli választ igénylő kérdést kívánok benyújtani

Az írásbeli választ igénylő kérdés címzettje: **Dr. Nagy István, agrárminiszter**

Az írásbeli választ igénylő kérdés címe: **"A fideszesnek a stadion az első, nem a jószág?"**

Tisztelt Miniszter Úr!

A címben szereplő elkeseredett kijelentést egy tisztességes hortobágyi magyar juhászbembertől, Mavranyi Zsigmondtól idéztem, aki arról nevezetes, hogy nemcsak szembe mert szállni az őt megélhetésétől megfosztani próbáló fideszes oligarchiával, de ügyét a nyilvánosság erejével győzelemre is tudta vinni. Az ő példáján szeretném bemutatni azt a – nem tudom magam visszafogottabban kifejezni – szemérmetlen disznóságot, amit önök a földbérletek újra osztásával országszerte elkövettek.

A Hortobágyi Nemzeti Park 2013-ban hirdette meg a megyében elhelyezkedő állami legelők haszonbérbe adását, közfelháborodást keltő eredménnyel. Rendkívüli volt az érdeklődés a pályázat iránt, hiszen ekkorra lejárt a területalapú támogatásokra az uniós csatlakozáskor életbe léptetett moratórium, vagyis a megszerzett földek minden hektárja után immár a teljes összegű uniós támogatás járt anélkül, hogy a területen az új birtokosoknak bármit is tenniük kellett volna. Legalábbis a gyakorlatban nem kellett tenniük semmit, mert bár a bérleti szerződés kikötötte a terület hasznosításának módját, ezt a tűzhöz közeli nyertesek esetében senki nem ellenőrizte. Ilyenek pedig nem voltak kevesen: nyertes cégek, amelyek megalapítására csak a pályázat kiírása után került sor, míg mások úgy nyertek, hogy nem is éltek a bejelentett lakcímükön, pedig ez eleve kizáró ok volt. Azokat a korábban itt gazdálkodó állattartókat, akiknek megélhetésük múltott a terület megtartásán, mert legelők hiányában nem tudtak mit kezdeni állataikkal, kisémmizték. Így járt az említett Mavranyi Zsigmond is, aki háromszáz birkájával és negyven kecskéjével maradt legelő nélkül, miközben korábbi legelőjének egy részét a berettyóújfalusi polgármester titkárnője nyerte el. A szomszédos Borsod megyében azonban arra is volt példa, hogy többszáz hektár bérleti jogát egy műkörmösnő kapta.

A teljes képhez az is hozzátartozik, hogy a Hortobágyi Nemzeti Park természetvédelmi terület, több mint 20 éve szerepel az UNESCO természeti világörökséget felsoroló listáján, így a terület csak állattartásra, legeltetésre használható. Erre viszont szükség is volna, mert legeltetés hiányában az ősgyep tönkremegy, pusztul, ám az új bérlők, hiába nem használják a területet semmi egyébire, mint hogy az utána járó területalapú támogatást évente fölvegyék, többnyire azt sem engedik, hogy a legelő nélkül maradt gazdák odahajtsák állataikat. A kisémmizett gazdák tehát vagy milliókért vásárolnak takarmányt állataiknak, vagy jobb híján vágóhídra kénytelenek hajtani őket. Mindezek után pedig csodálkozunk azon, hogy fogyatkozik a magyar állatállomány.

Mavranyi úr azonban sok más kárvallottal ellentétben nem hagyta magát. Tüntetésekre járt, birkanyájával felpályás útlezárást hajtott végre a 47-es főúton és ellenzéki országgyűlési képviselő segítségével, köztük az enyémmel, a nemzetközi sajtóhoz is fordult. Másfél éves hercehurca után a legelő új bérlője, aki vélhetőleg eleve csak stróman volt az ügyletben, lemondott a földterületről, mert a botrány túlságosan is megviselte, így Mavranyi két másik gazdával együtt új pályázatot nyújthatott be, és közösen el is nyerték 92 hektár bérleti jogát. Persze, a rá jutó 30 hektár alig száz birkát képes eltartani, így, ha most már kisebb tételben is, de továbbra is kénytelen takarmányt vásárolni, miközben birkái gyapjára nincsen vevő, vagyis a gazdaság így is éppen csak, hogy a felszínen tudja tartani magát.

Furcsa módon viszont, a Euronews hírcsatornának adott interjúja óta több környezetvédelmi ellenőrzést is kapott, és az időjárás vizontagságok által megrongált kerítésen a tanyáról a legelőre kiszökött néhány liba, illetve három disznó miatt, amelyek legeltetése természetvédelmi okokból tilos, milliós bírsággal fenyegették meg. Hasonló ellenőrzésre viszont az elnyert területet a szerződéssel ellentétben parlagon hagyó, és így az ősgyep pusztulásával összehasonlíthatatlanul nagyobb természetkárosításban vétkes járadékvadászoknak értehetetlen okokból nem kell számítaniuk.

Kérdezem ezek után miniszter urat:

Vitathatatlanul lehet létjogosultsága a nagyüzemi gazdálkodásnak is, az Orbán-kormány azonban – legalábbis szavakban – tíz éve a családi gazdaságok pártján áll. Miért hagyták akkor tönkre tenni, ellehetetleníteni családi gazdaságok tömegét, néhány Fidesz-közeli mezőgazdasági vállalkozó kedvéért, akik több ezer hektáros nagybirtokokat alakítottak ki az állami földek újra osztása során, az érvényes szabályokat kijátszva?

Még inkább miért engedték tönkre tenni a családi gazdaságokat járadékvadászok kedvéért, akik a birtokba vett földterületet kizárólag készpénzautomatának tekintik, ahonnan évente kivehetik az Európai Unió által utalt területalapú támogatást?

Hogyan kívánják megállítani az állatállomány fogyását, ha az állattartókat megfosztják legelőiktől és takarmánytermő területeiktől?

Miért engedik, hogy járadékvadászok hagyják pusztulni az ősgyepet a világ természeti örökségei egyikének számító Hortobágyon?

Miért nem ellenőrzik megfelelően, hogy az új birtokosok a szerződésben foglaltaknak

megfelelően gazdálkodnak-e az elnyert területen?

Önök is a stadion az első, nem a jószág?

Várom megtisztelő válaszát.

Budapest, 2020. november 9.

Tisztelettel:

Varju László

Demokratikus Koalíció